

Messun saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
15. sunnuntain Pyhän Kolminaisuuden päivästä, 13.9.2026

Pyhäpäivän aihe

Liturginen väri	Jumalan huolenpito
Alttarikynttilöitä	Vihreä
Päivän Psalmi	2 alttarikynttilää
Vanhan Testamentti	Psalmi 86 (Luterilaisia virsiä, sivu 404)
Epistolateksti	1. Kuningasten kirja 17:1, 8–16
Evangeliumi	Filippiläiskirje 4:10–14
	Luukas 10:38–42

Virret

Alkuvirsi	384	Autuas, ken elämänsä
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi	382	Sinuhun turvaan Jumala
Uhrivirsi	340a	Herrasta veisaa kieleni
Ehtoollisvirret	744, 736, 737	Karitsan kiitos, Riemuitse Siion, Kuolemaan Herran
Päätösvirsi	334b	Armon lapset

Kollehtarukous

Kaikkivaltias Jumala, rakas Taivaallinen Isä, joka kaitset kaikkia luotujasi hyvän tahtosi jälkeen. Vaikuta meissä, että etsisimme ensin Sinun valtakuntaasi ja vanhurskauttasi, että me sen myötä myös saisimme kaiken, mitä tarvitsemme. Suo, että turvallisesti luottaisimme armoosi ja nöyrästi ottaisimme kädestäsi kaikki, mitä katsot hyväksi antaa meille. Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta. Aamen

Saarnateksti 1. Kuningasten kirja 17:1, 8–16

Saarnan aihe Minkä nimisiä ovat sinun jauhosi ja öljysi?

Rukous

Rukoilemme! *Ah, Jesu mielem valaise ja sydämemme aukaise, ett sanas saattais hedelmän, meille tuottais uskon, elämän. Sun oppiasi oppimaan, Sun totuuttasi tuntemaan ja painamahan mieleemme, ett aina valmiit olemme.* Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Aamen.

1 Jumala valmistelee armon työtään lesken elämässä (1. Kuningasten kirja 17:8–24)

Näemmekö me, että Jumala on pitänyt myös meistä? Hän on kainnut meitä ja antanut meille kaiken, mitä tarvitsemme arjen elämään ja jumalisuuteen. Olemme jopa tänään saaneet tulla Jumalan pyhän Sanan kuuloon. Saimme viettää myös heinä-elokuun vaihteessa Lähetyshiippakunnan seitsemännet kesäjuhlat täällä Loimaan evankelisella kansanopistolla. Tänään Jumala ravitsee meitä Sanallaan ripissä, saarnassa, rukouksissa, messuliturgiassa ja Herran pyhässä Ehtoollisessa. Eliaan aikana elettiin vielä Vapahtajan Jeesuksen odotuksen aikaa, ja Hän ilmestyi Sanana Eliaalle. Eikö tämä kaikki puhu meille Jumalan armosta, pitkämielisyydestä ja Isällisestä huolenpidosta.

Jumala puhui Jeremiaan kautta monta ennustusta tulevasta Messiaasta, Kristuksesta. Kun Messias saapuisi, **"Hänen päivinensä pelastetaan Juuda ja Israel asuu turvassa. Ja tämä on Hänen nimensä, jolla Häntä kutsutaan: Herra on meidän vanhurskaudemme."** (Jeremia 23:6) Tämä on merkittävästi sanottu: Herra on meidän vanhurskaudemme. Siis on niin, että Jumalan Pojan syntyessä, kärsiessä, kuollessa ristillä ja noustessa kuolleista Jumalan kansa sanoo: **"Herra on meidän vanhurskaudemme."** Kun ihminen voi tämän uskossa sanoa, niin asiat ovat hyvin; ei kukaan omasta voimastaan sano **"Kristus on minun vanhurskauteni."** Tässä on myös Hänen nimensä! Siksi me kerskaamme Jeesuksen sovintoveren voimasta ja siitä, että Jumala on Kristuksessa vanhurskauttanut meidät jumalattomat.

Päivän Vanhan Testamentin tekstissä on tämä suuri uskon salaisuus: Kristus meidän vanhurskaudemme. Se on aluksi salattuna, mutta sittemmin löytyy ihanalla tavalla. Sarpatin leski oli saanut kohdata Herran, sillä Herra oli käynyt hänen luonaan, ja oli ilmoittanut, että profeetta Elia tulisi hänen tykönsä: **"Nouse ja mene Sarpatiin, joka on Siidonin aluetta, ja asetu sinne. Katso, Minä olen käsenyt leskivaimon elättää sinua siellä."** (1. Kuningasten kirja 17:9) Mutta niin kuin usein käy, ei Herran ensimmäinen vierailu syntisen ihmisen luona vielä tuota hedelmää iankaikkiseen elämään; tarvitaan Jumalan työvälineitä murtamaan kova ja omavanhurskas ihmissydän, ennen kuin ihminen voi virren tekijän sanoin lausua:

"Ah, suloisin Vapahtajan, mä väsytetty raukka. Sun haavais rauhan haminaan, juuri halajan tässä paikkaa. Ota kuormani kanss, mun kokonans, kaikkena elinikän, suo levon Sinuss löydän."
(Achrenius 11:13)

2 Vesi ja palanen leipää (1. Kuningasten kirja 17:10–11)

Profeetta Eliaalle **"tuli tämä Herran Sana: Nouse ja mene Sarpatiin, joka on Siidonin aluetta, ja asetu sinne. Katso, Minä olen käsenyt leskivaimon elättää sinua siellä."** (1. Kuningasten kirja 17:8–9) Sana tuli Eliaalle ja Sana alkoi puhua Hänelle. Sana oli jo antanut käskyn - määräyksen - erälle leskivaimolle elättää Eliaa. Kuinka ihmeellistä onkaan, että Jumalan iankaikkinen Sana Kristus käy Eliaan edellä, valmistaa hänelle yli kahdeksi vuodeksi lepopaikan ja täyspidon köyhän lesken luona. Kuinka ihmeellistä onkaan, että Jumalan iankaikkinen Sana - tuo Sana, joka alkoi puhumaan Eliaalle, oli käynyt tapaamassa Sarpatin leskeä ja oli antanut hänelle ohjeet, miten ottaa vastaan ja palvella Israelin profeettaa. Leski oli nyt keräilemässä puita, s.o. oksia ja pieniä puiden kappaleita, ei rangoista tehtyjä tasamuotoisi klapeja! Leski ei saanut etukäteen jauhoja eikä öljyä, vaan vasta, kun kaikki oli loppu ja Jumalan Sana Eliaan kautta takasi hänelle varman ja ehtymättömän varaston kumpaakin.

Leski uskoi Israelin Jumalaan, sillä muutoin hän ei olisi sanonut: **"Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi elää."** (1. Kuningasten kirja 17:12) Mutta Jumalan totena pitäminen ei ole samana kuin lepo Jumalassa Kristuksen lahjavanhurskauden turvin. Jumala oli aloittanut leskessä hyvän työnsä, ja tulisi sen myös täyttämään omalle Nimellensä kiitokseksi. Pelko ja katkeruus kuitenkin nostivat leskessäpäätään, ja hän sanoi: **"Minulla on ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa. Kerättyäni pari puuta minä menen leipomaan itselleni ja pojalleni, syödäksemme ja sitten kuollaksemme."** (1. Kuningasten kirja 17:12) Mitkä murheelliset ja raskaat sanat kuulla? Kuinka riipaisevaa nähdä tämän runnellun sielun sisäistä tuskaa: **"Syödäksemme, ja sitten kuollaksemme."** Rakkaat ystävät, eikö tämä riipaise myös meitä kovia sydämiä? Ne riipaisevat kahdellakin tavalla: paljon kärsineen lesken toivottomalta kuulostavien sanojen vuoksi, ja toiseksi, koska mekin, sinä ja minä, alamme tunnistaa omassa elämässämme sitä, missä jauhot ja öljy ovat viimeisimmillään, ja minkä nimisiä sinun jauhot ja öljyt ovatkaan, niitä kuitenkin löytyy ja ne nousevat pintaan kuultuamme lesken raskaat sanat.

Eikä siinä vielä kaikki. Jumalan Sanan vaikutuksesta jauhoja ja öljyä oli nyt ylen runsaasti, mutta sitten lesken ainokainen poika kuolee. Mikä käsittämättömän suuri murhe, yli ymmärryksen menevä hätä. Ensi kuoli mies, ja sitten syötiin viimeisiä jauhun murusia ja öljyn tilkkoja. Sitten ainokainen poika, ajallisen elämän tuleva turva, kuolee, oma rakas lapsi menehtyy. Rakas ystävä, sanon tämän kyynelein: Jumalan Isän sydän tahtoi tämän lesken sielun parasta. Jumala rakkaudessaan ja sääliväisyydessään jatkoi armon työtään lesken elämässä. Jumala tahtoi, että tämä köyhä sielu sanoisi koko Jumalalle iloisella sydämellä: **"Herra on minun vanhurskauteni."** Mutta ensin Jumalan piti nostaa esiin ihmissydämen yli ymmärryksen menevä turmelus: perisynti. Ihmissydämen turmeluksen esiin nostaminen on kuin sodanaikainen pommin löytäminen, joka on maannut järven pohjassa tai maakerrosten alla vuosikymmeniä, kunnes jokin kaivuutoimenpide sen paljastaa. Silloin pelastuslaitos ja armeijan erikoisyksiköt tulevat paikalle ja varovasti nostavat räjähteen ja vievät tuhottavaksi. Synnin kanssa on sikäli toisin, sillä siinä ei auta pelastuslaitos eikä armeijan erikoisjoukot, vaan synnistä pelastaa vain Herra Jeesus Kristus – turvautuminen armolliseen Jumalaan. Nyt Jumalan Pyhä Henki raottaa leskenkin turmeluksen syvyyttä, ja niin leski sanoo: **"Sinä olet tullut minun luokseni nostamaan minun pahat tekoni muistoon ja tuottamaan kuoleman minun pojalleni."** (1. Kuningasten kirja 17:18) Kun Jumala Eliaan kautta herätti pojan eloon, leski sanoi: **"Nyt minä tiedän, että sinä olet Jumalan mies ja että Herran Sana sinun suussasi on tosi"** (1. Kuningasten kirja 17:24), se tarkoittaa: Sinun sanasi Jumala ovat armo ja totuus. Sinä Jumala olet vanhurskas, ja olet antanut anteeksi kaikki pahat tekoni, ja olet lukenut minulle armosta, ilman omaa ansiotani, vieraan ansion, lahjavanhurskauden. Nyt Sarpatin leski saattoi hyräillä virttä näillä sanoilla: *"Ah, suloisin Vapahtajan, mä väsytetty raukka. Sun haavais rauhan haminaan, juuri halajan tässä paikkaa. Ota kuormani kanssa, mun kokonans, kaikkena elinikän, suo levon Sinuss löydän."* (Achrenius 11:13)

Rakas ystävä, mitkä pahat tekosi Jumalan Sana on tänään nostanut esiin, niin että säikähdät niitä omassatunnossasi? Minkä nimisiä ovat sinun jauhosi ja öljysi, ne, jotka ovat viimeisillään, ja jotka varana ja tukena Jumala nyt näyttää ottavan pois? Minkä murheen vuoksi olet raskautettu, runneltu tai lesken tavoin jopa epätoivoinen? Kun Jumala Sanallaan on tuonut syntisi päivänvaloon ja omantuntosi pintaan, tunnusta ne: **"Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty, mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon."** Näin kävi Sarpatin leskelle. (Sananlaskut 28:13) Jumala vei armon työnsä päätökseen Sanansa ja sallimiensa elämänkohtaloiden kautta. Tätä tarkoittaa syvimmillään apostoli Paavalin sana: **"Kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat."** (Roomalaiskirje 8:28) Jumalan Pojan Jeesuksen veri on peittänyt kaikki pahat tekosi. Tiedä, että Herra Jeesus Kristus on sinun vanhurskautesi Elävän Jumalan edessä ja sinä sanot tänään: **"Herra on minun vanhurskauteni."** (Jeremia 23:6) Kun Jumalan Sana on nostanut esiin nuoruutesi ja aikuisuutesi synnit niin kuin vanhan sodanaikaisen räjähteen, mietit, miten selviät Jumalan tuomioistuimen edessä. Tiedä, että syntisi on luettu Kristuksen syyksi ja Hän kantoi ne ristillä. Herramme Jeesus Kristus on **"pyyhkinyt pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meidän vastustajamme; sen Hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin."** (Kolossalaiskirje 2:14) Sen tähden Kristus sanoo Psalmissa: **"Mitä en ole ryöstänyt, se täytyy Minun maksaa"** (Psalmi 69:5) ja **"Jumala, sinä tunnet Minun hulluuteni eivätkä Minun vikani ole Sinulta (Isä) salassa."** (Psalmi 69:6) Nyt sinun sieluusi vuotaa armon virta, ehtymätön raikas vesi Jumalan pelastuksen lähteestä, Kristuksesta. Siksi Jumala sanoo Sanassaan: **"Jumalan virta on vettä täynnä."** (Psalmi 65:10) Rakas ystävä, Jumala on antanut sinulle teurastetun Karitsan, Kristuksen armoistuimeksi ja lepytysuhriksi (Roomalaiskirje 3:25). Älä siis pelkää, olet Jeesuksen veren kautta Jumalan ystävä. Aamen!

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa